

Nu acte de caritate...

Acum, după alegerile locale — indiferent, pentru cetățean, de culoare politică a aleșilor — toată lumea așteaptă fapte. Fiecare crede că problemele lui sînt cele mai importante și mai urgente. Toți vor — bine fac — ca această primă schimbare să atragă după sine alte schimbări. Firește în bine. Și vor să „pipăie“, ca să poată spune: „este!“.

Desigur, nu-i ușor să instaurezi binele, după ce atîta vreme s-a bijbilit prin programe fictive, fără ritmul necesar unei reforme reale, chiar fără ierarhii. Deci, fără stil. Iar acesta, stilul, nu se poate întemeia decît pe adevăruri, pe cunoașterea realității, trecută metodic printr-un filtru organizatoric stăpînit de luciditate. Pentru că — hai să recunoaștem — cei care au condus treburile pînă acum au făcut și ei cîte ceva. Mulți înși spun: „domnule, mie mi-au rezolvat problemele“. Da, însă lucrurile trebuie privite dintr-un alt unghi. O administrație este, oare, chemată să facă acte de... caritate, sau să creeze contextul social în care cetățeanul să-și rezolve problemele sale? Credem că nu binefacerile față de niște indivizi asigură progresul, ci reforma socială, particularizată la condițiile concrete ale fiecărei localități. Particularizată — nu... particulară! — prin măsuri integratoare în planul general al reformei.

Desigur, aici s-ar putea obiecta — și pe bună dreptate — că nu există un plan general de reformă, fundamental științific, că totul a fost conceput pompieristic, în raport de interesele de moment ale partidului puterii (sau ale puterii partidului conducător) însă această n-ar fi o justificare pentru nolle organe administrative. Sloganul cu „greaua moștenire a trecutului“ nu numai că nu e operant în sfera psihologiei sociale, dar acum este de-a dreptul periculos. Apelul la entuziasmul doritorilor de democrație a devenit desuet. Calmul rațional (și, de ce nu, chiar diplomatic) transpus în fapte evidente face cea mai bună propagandă pentru democrație. E una să vorbești sătului despre foamete și alta — flămînzilor... sătui de vorbe. Deci, fapte! nu atît pentru îndreptarea strîmbătăților trecutului, cît mai ales spre întemeierea dreptății și binelui pentru care s-a murit în decembrie '89.

TRAIAN SUCIU

ÎN PAGINA 2:

♦ SINDICATUL ȘOFERILOR DIN ROMÂNIA
— Va fi declanșată greva?

Bastonul în roate

Trecutele alegeri au demonstrat, spre bucuria unora și spre necazul altora, un fapt — de netăgăduit: cota de naivitate românească este într-o descreștere evidentă. Felul în care unele grupări politice, fără să fie înfrînte definitiv, se lamentează, își căinează semieșecul și îl explică în mod public, vine să le caracterizeze încă o dată în ochii celor care i-au ales și ai celor care nu i-au ales. O explicație stranie ni se pare a fi cea pe care ne-o pune la dispoziție Frontul Salvării Naționale.

Sîntem invitați să observăm că nu oamenii din conducerea Frontului au vreo vină. Doamne ferește, ci programul acestuia. Ca și cînd nu dumnealor ar fi făcut programul, ca și cînd programul ar fi fost impus, nu ales și elaborat.

Mai sîntem invitați să observăm că și în cazurile cînd programul a fost la înălțimea exigențelor și s-ar fi potrivit ca o mînușă societății noastre, felul în care acesta s-a pus în practică a fost nefericit, ieșind, în final, cu totul altceva decît se dorise. Dar cine oare a pus în aplicare programul Frontului, dacă nu Frontul însuși, prin oameni desemnați în mod expres? Inventivi cum îi cunoaștem, teoreticienii Frontului au și găsit soluția menită să le asigure succesul în alegerile ce vor urma. Aceasta ar fi îmbunătățirea programului, operațiune de fațadă ce urmează să fie făcută de aceiași meșteri mari, care au ratat sesiunea din februarie. Așadar, dragi tovarăși, modificăm pe ici pe colo programul,

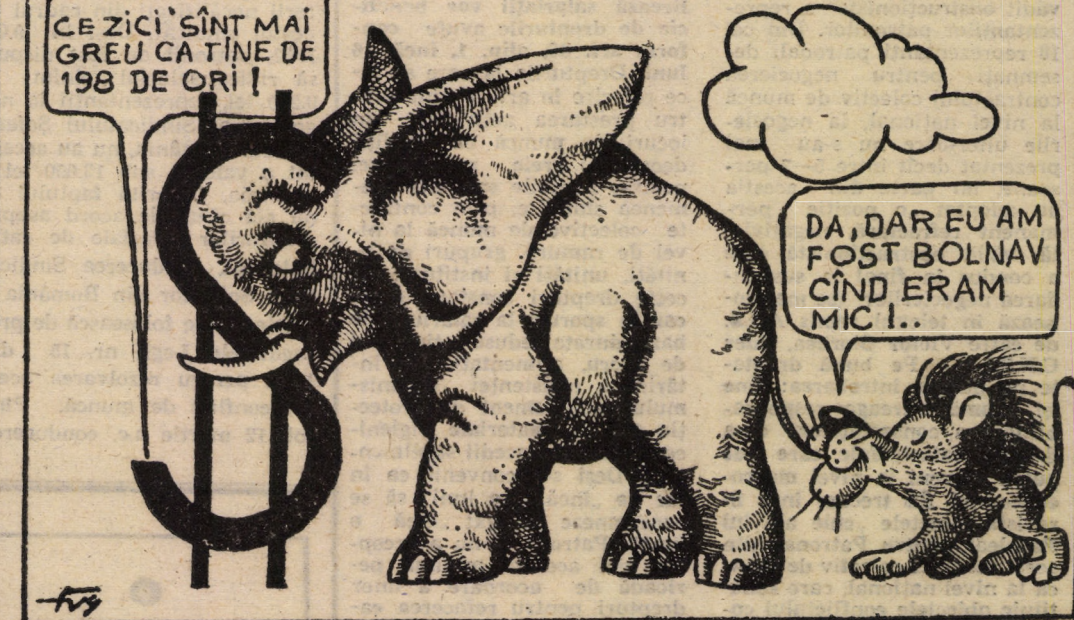
noi nu ne modificăm de loc, ne păstrăm pozițiile ocupate și, uite așa, îi mai păcălim o dată.

Acest raționament ar fi fost corect dacă ne-am fi găsit în fața electoratului din luna mai 1990. În situația de astăzi, însă, cînd electoratul român a suferit el însuși modificări, traduse printr-o maturizare în care Frontul n-a crezut nici o clipă, a venit cu astfel de explicații și promisiuni mi se pare a fi o sfidare, o jignire a tuturor alegătorilor. Că nu se mai poate miza pe naivitatea politică românească este cert. Naivitatea este eliminată prin însăși scurgerea timpului. Acestea fiind cunoscute de toată lumea, trebuie să ne așteptăm să fie puse în joc toate armele vechiului arsenal comunist, adaptate la zi. Se vor încerca măsuri de intimidare, dar și măsuri populiste, se vor încheia frății temporare, pînă se trece puntea, se vor susține campanii de compromitere a concurenței politice, va fi pusă la treabă televiziunea și presa angajată, toate acestea în condițiile în care mașina fesenistă de vot va funcționa fără greș în cele două camere.

Se va face totul, vorba ciuruitului. Nu se va putea însă stopa procesul de maturizare politică. Odată început, acesta este ireversibil. Tot ce mai poate face Frontul este să pună un baston în roate, să frîneze, să amîne un verdict pe care istoria l-a și dat.

Trecutele alegeri au fost un exercițiu.

Mihai BRATU

Negocieri la nivel județean

CAP. V. MEDIEREA

ART. 24. Articolele din Contractul Colectiv de Muncă Județean '92 care nu au fost adoptate de comisie vor fi renegociate în prezența unui mediator propus de Direcția pentru probleme de muncă și protecție socială, acceptat de părți.

Mediatorul nu are drept de vot.

De comun acord punctele rămase nesoluționate vor fi renegociate pe capitole sau toate odată.

ART. 25. Mediatorul trebuie să se ghideze în activita-

tea sa după următoarele principii:

- a) respectarea legalității;
- b) imparțialitatea;
- c) evitarea situațiilor care să conducă la conflict de muncă.

CAP. VI. DISPOZIȚII FINALE

ART. 26. Contractul Colectiv de Muncă la nivel județean pe anul 1992 odată redactat și dactilografat în două exemplare va fi semnat pe fiecare pagină și la sfîrșit de președinții părților și în final de toți membrii comisiei de negociere.

Stampilarea se face pe fiecare pagină și la sfîrșit cu stampilele ambelor părți.

ART. 27. Înregistrarea se face conform D. 13/91.

ART. 28. La ședințele de negociere se acceptă participarea mass-mediei.

ART. 29. Data încheierii negocierilor Contractului Colectiv de Muncă '92 este 20 martie 1992.

Să sperăm că pînă la această dată vor putea fi parcurse temeinic cele 112 puncte ale Contractului Colectiv de Muncă la nivel național care constituie conform Protocolului, baza de pornire a negocierilor. Întrucît nu toate clauzele cuprinse în Contractul Colectiv de Muncă la nivel național au fost finalizate (unele fiind discutate dar nesemnate de către părți iar altele neluuate în discuție), credem că este de interes să facem cunoscut opiniei publice care au fost „culele lui Pepelea“ din acest contract.

(continuare în pag. a II-a)

Vineri, 6 martie a.c., ora 17, Inspectoratul de Cultură Sibiu și revista „Euphorion“ au avut un „învitat“ de seamă: Constantin Noica — Dinu, cum îl spuneau cei apropiați. În măsura în care esența unei mari personalități este dată de spiritul său și mai puțin de dimensiunea fizică, nu este deloc exagerat a aprecia că Noica a fost printre noi.

De fapt, publicul venit în număr foarte mare (sala s-a dovedit neîncăpătoare) i-a putut auzi vocea, venind dintr-un trecut precar, într-un prezent nici el împlinit cultural. E motivul pentru care întîlni-

TESTAMENTUL LUI DINU

rea, dintre timpuri diferite, cu Noica a primit, în seara aceea, caracter de apel magic pentru asumarea de către generația prezentă a destinului cultural, moral (și, poate, politic) al neamului.

Cel care a pus sub acest semn derularea înregistrării conferinței ținute de filosoful român la Iași a fost dl. Relu Cioran.

Prin domnia sa au fost prezente acolo intimitatea noiciană, (dintr-o anumită perspectivă, la fel de importantă ca opera — să ne aducem aminte de Ekermann al lui Goethe), patosul, credința și noblețea unei generații românești interbelice, spre care privim cu nostalgie și admirație.

Dinu le-a vorbit ieșenilor (și nouă) de manuscrisele lui Eminescu și obligativitatea cunoașterii lor. Aceasta, în măsura în care, pînă acum, românismul dă seama cel mai bine de sine prin Eminescu.

Prelegerea noiciană a fost neașteptat de vie, strălucitoare și „prezentă“.

Relu Cioran, electrizant (sînt seri cînd într-o anumită lumină stranie ai intuiția viitorului printr-un om al trecutului) a conferit mesajului noician valoare testamentară.

Lucian FILIP

Contractul colectiv de muncă la nivel național

(urmăre din pag. 1)

În data de 21.02.1992 o parte din clauzele rămase în discuție au fost definitivare și ca atare s-a încheiat în acest sens un protocol adițional. Nu este însă deloc de mirare faptul că nefinalizate au rămas clauzele care privesc elemente și instituții esențiale ale raportului de muncă. Negocierile au fost amânate sine-die, datorită „atitudinii vădit obstructioniste” a reprezentanților patronilor. Din cei 18 reprezentanți patronali desemnați pentru negocierea contractului colectiv de muncă la nivel național, la negocierile ulterioare nu s-au mai prezentat decât între 5-7 persoane, iar parte din aceștia au adoptat „o poziție permanent refractară, negativistă, vădit obstructionistă care a condus în final la suspendarea negocierilor” (se menționează în telexul remis A.J.S. de către Victor Giorbea, lider C.N.S.L.R.). Pe bună dreptate ne punem întrebarea: cine își asumă întreaga responsabilitate a consecințelor de-a dreptul catastrofale care ar putea surveni la nivel macroeconomic? Să trecem însă în revistă punctele „cuie ale lui Pelelea” pentru Patronat, din acest contract colectiv de muncă la nivel național, care constituie obiectele conflictului colectiv de muncă ce se prefigurează la nivel de țară.

ART. 26 (1) Părțile convin la desfacerea contractului de muncă din inițiativa unității, salariații să primească

o indemnizație după cum urmează: de la 6 luni la un an; de la un an la 5 ani; de la 6 ani la 10 ani; de la 10 ani la 16 ani; de la 16 ani la 20 de ani; peste 20 ani. Patronatul nu este de acord să plătească indemnizațiile pentru desfacerea contractului de muncă în funcție de mai sus amintita grilă propusă de sindicate.

ART. 37 (1) În cazul în care condițiile de muncă se normalizează salariații vor beneficia de drepturile avute conform art. 36, alin. 1, încă 6 luni. Drepturile la care se face referire în art. 36 sînt pentru prestarea activității în locuri de muncă cu condiții deosebite: grele, periculoase, nocive, penibile sau alte asemenea stabilite, prin contracte colective de muncă la nivel de ramură, grupuri de unități, unități și instituții. Aceste drepturi constau după caz în sporuri la salariul de bază, durata redusă a timpului de lucru, alimentație de înțărare a rezistenței organismului, echipament de protecție gratuit, materiale igienico-sanitare, concedii suplimentare. Deși s-a convenit ca în loc de „încă șase luni” să se consemneze în text „încă o lună”, Patronatul nu a acceptat nici această minimă perioadă de acordare a unor drepturi pentru refacerea capacității de muncă după înțetarea cauzelor pentru care au fost instituite.

(va urma)

Camelia PENTELESCU

SINDICATUL ȘOFERILOR DIN ROMÂNIA

VA FI DECLANȘATĂ GREVA?

Pînă la această dată au fost negociate toate clauzele din contractul colectiv de muncă la nivel de ramură profesională, cu excepția drepturilor salariale propuse prin grila de la Anexa nr. 1. Nu este de mirare că negocierile au fost blocate, atîta vreme cît reprezentanții patronilor la nivel de ramură au fost dispuși să acorde derizoriul salariu minim de 8.500 lei pentru muncitorii necalificați din cadrul acestui sindicat. Deși în 9.03.1992, patronii au fost dispuși să ridice salariul minim la 9.200 lei, reprezentanții la negocieri ai Sindicatului Șoferilor din România, nu au acceptat o valoare sub 13.650 lei a acestuia. Datorită faptului că nu s-a căzut de acord asupra drepturilor salariale de către Patronat, conducerea Sindicatului Șoferilor din România a înțeles să se folosească de prerogativele Legii nr. 15 din 1991, pentru rezolvarea acestui conflict de muncă. Pînă joi, 12 martie a.e. conducerea

S.S.R. din București așteaptă confirmarea din teritoriu pentru declanșarea unei greve generale a șoferilor, cu paralizarea întregului sistem de transport. Urmare acestui fapt, Filiala sibiană a S.S.R., care este formată din 36 de organizații sindicale, a avut o sesiune de confirmare a acestei acțiuni, în 10.03.1992. Am luat legătura cu dl. Rascarache Constantin, liderul Filialei S.S.R. Sibiu, care ne-a declarat:

„Filiala sibiană este solidară cu greva generală care va avea loc în zilele de 23 și 24.03.1992, dacă pînă la această dată Patronatul la nivel de ramură nu va înțelege să dezmorseze acest conflict colectiv de muncă. Socotim această grevă de 48 de ore ca prim semnal de alarmă pentru Patronat, atît la nivel județean, cît și la nivel național. Dorim ca populația să înțeleagă că nu luptăm numai pentru drepturile salariale ale șoferilor din sindicatul nostru, ci pentru drepturile tuturor șoferilor și ale salariaților, ac-

țiunea noastră fiind un prim pas în negocierea salariilor în toate sferele de activitate. Atragem atenția pe această cale consiliilor de administrație și salariaților că în zilele de 23 și 24 martie a.e., **ÎN AFARĂ DE O COTĂ PARTE DIN TAXIMETRELE DE MARFĂ CARE TRANSPORTĂ LAPTELE ȘI CARE DESERVESC CREȘELE, GRĂDINIȚELE ȘI SPITALELE, NU VA CIRCULA NICI UN ALT MIJLOC DE TRANSPORT.** Tot I.J.T.L.-ul va fi pe dreapta, așa că navetiștii nu vor avea cu ce să ajungă la servicii. Am dori ca societățile comerciale cu profil de transport și taximetriștii particulari să înțeleagă revendicările noastre și să nu boicoteze acțiunea noastră care este de fapt de interes general”.

Oare cine își va asuma responsabilitatea pagubelor de ordinul miliardelor de lei, care se vor înregistra la nivel național ca urmare a acestei acțiuni?

Camelia PENTELESCU

Se vor modifica numerele de telefon și tarifele!

— NE-AM INTERESAT PENTRU DUMNEAVOASTRĂ —

Două sînt aspectele care îi interesează, la această oră, pe toți cei care folosesc posturile telefonice.

1. Cînd și în ce condiții se vor schimba numerele de telefon în județul Sibiu?

2. Care vor fi noile tarife pentru convorbirile telefonice?

Pentru a veni în sprijinul cititorilor, l-am rugat pe dl. director HANEA DUMITRU, de la Rom Telecom, Direcția de Telecomunicații Sibiu, să ne răspundă la aceste întrebări. Și iată ce am aflat:

● Din data de 21 martie, fiecare număr de telefon se va compune din șase cifre. Fiecare număr de telefon, actualmente format din 5 cifre, va primi înaintea primei cifre, a treia cifră din prefixul localității. Să exemplificăm: pentru localitatea Sibiu, se va adăuga în față cifra patru. Deci numărul 12345 va deveni 412345. Pentru localitățile din zona Sibiu și localitatea Agnita se va adăuga cifra 5, pentru Mediaș, cifra 8 etc.

● În ceea ce privește „mult așteptatele” scumpiri, acestea vor veni, inevitabil, din data de 15 martie, după cum urmează:

● Taxa de instalare a unui post telefonic va fi 3600 lei, de la 2200 lei.

● Taxa de mutare va fi 2300, de la 1500 lei.

● Costul unui abonament, în rețeaua automată, pentru cei singuri pe fir, lunar, va fi 130 lei, față de 100 lei, iar pentru cuplați va fi 80 lei, față de 60 lei.

● În rețelele manuale, pentru cei singuri pe fir abonamentul va costa 160 lei față de 125 lei iar pentru cei cuplați 80 de lei față de 60 lei.

● Convorbirile telefonice automate și interurbane manuale vor costa 10 lei pentru zona I, 16 lei pentru zona II, 20 lei pentru zona III. Cu mențiunea că se va aplica tarif redus cu 50% între orele 18-6, precum și duminică și în sărbătorile legale. Înainte se aplica tarif redus numai între orele 20-7.

● Pentru convorbirile locale la 3 minute — un impuls, prețul va fi 2 lei.

● La posturile publice, convorbirile locale se vor taxa tot cu 1 leu impulsul și se va folosi în continuare moneda de un leu.

● La convorbirile interurbane în funcție de tarif, impulsul va fi 2 lei. În acest sens, din data de 16 martie se vor schimba posturile telefonice pentru a se folosi monede de 10 lei și 20 lei.

● Convorbirile internaționale se vor majora în medie cu 30%.

Vom aminti aici costul convorbirilor internaționale pentru diferite zone, pe minut:

● 30 lei pentru Republica Moldova;

● 50 lei pentru Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria;

● 75 lei pentru Austria, Germania, Italia, Elveția, Grecia;

● 100 lei pentru Franța, Marea Britanie, Spania, Norvegia;

● 125 lei pentru U.R.S.S., partea asiatică;

● 250 lei pentru U.S.A., Canada, Australia;

● 300 lei pentru Argentina, Africa, Japonia, America de Sud.

Gabriela BALAN

Sfîrșit de săptămînă în Dumbrăveni (I)

Încet dar sigur, primăvara — pe care am așteptat-o cu atîta nerăbdare — își reîntîră cu fiecare zi, în drepturile sale legitime. Ultimele zile ale Babelor ne-au umplut parca inimile de căldură, seninul și bucuria trezirii la viață a tot ceea ce ne înconjoară.

La Dumbrăveni însă la prima vedere, nimic nu lasă impresia vreunei metamorfoze. Somnului letargic din timpul iernii pare să-i fi luat locul acum, o agasantă astenie de primăvară. Liniște, monotonie, apatie, resemnare, tonuri de cenușiu într-un imaginar tablou al urbei, în acest sfîrșit de săptămînă (6 martie a.e.) în care reprezentativă rămîne totuși, sărbătoarea internațională a femeii.

Folosind — în cazul de față — cel mai mai plastic mijloc de exprimare al ziaristului — cuvîntul scris — ne-am propus să pătrundem în universul imprevizibil al societăților comerciale cu capital de stat, din acest oraș... Prima descindere o facem la Topitoria de cinepă, din str. Gării nr. 1 (S.C. „Tirnavă” S.A.) unde îl avem ca interlocutor pe dl. Hoaghea Ioan, șef producție. „Înființată în anul 1956, unitatea cuprinde în prezent două secții (prelucrare mecanică și topitorie) reunind aproape 60 de angajați. Produsele obținute în urma prelucrării tulpinilor de cinepă (fuior, cîlți, fibre de cinepă) sînt solicitate în special de către filaturi, ca cele din Pucioasa și Cristuru-Seviciu, avînd

chiar încheiate contracte ferme, pe termen lung. Deocamdată, materia primă (cinepa) nu constituie o problemă pentru noi, stocurile actuale de tulpină crudă datînd încă dinainte de revoluție. Inconvenientul major rămîne doar transportul — de la Vîngard (jud. Alba) pe o distanță de circa 120 km, motiv pentru care s-a și hotărît, recent, cultivarea cu cinepă în acest an a unei suprafețe de 100 ha, în zona Dumbrăveni — Mediaș. În condițiile în care prețurile la produsele menționate au crescut în medie de 4-5 ori, reducerea cheltuielilor de transport nu poate fi decât benefică pentru noi”.

Următoarea escală o facem la Atelierele Dumbrăveni ale S.C. „Agnitex” S.A., unitate profilată pe producția de mînuși și ciorapi, dar care — așa după cum aflăm de la șeful acestora, dl. Sasu Ștefan — în prezent „stagnează din lipsă de comenzi. Peste 50 de angajați (din totalul de circa 300) se află în șomaj tehnic, posibilitatea reală de depășire a momentelor grave de criză fiind doar reprofilarea producției pe articole textile, confecții și tricotaje pentru copii, solicitate pe piața internă tot timpul anului, precum și extinderea producției la întreaga gamă de mînuși (de protecție, chirurgicale, de uz casnic etc.) mîsurî menite a asigura un salariu nediminuat întregului personal dar mai ales pe toată perioada anului”.

Primăvară, soare, flori... În inefabi-

lul microunivers al florilor — la S.C. „Duser” S.A. Dumbrăveni (fosta întreprindere de sere) — încercăm să aflăm de la dl. Andrei Ioan, directorul acestei unități, rațiunea pentru care prețul unui fir de garoafă a depășit deja „nivelul” de 45 lei: „Totul pornește de la energie, al cărei preț a crescut în ultima vreme fantastic de mult. Fiind o unitate energofagă, această situație ne-a afectat în mod evident căci, prin specificul activității noastre trebuie să menținem plante sensibile în viață, atunci cînd temperaturile de afară coboară cu mult sub 0°C. Practic, constituindu-ne într-un acumulator de cheltuieli venite din amonte, cota prin care le transmitem ulterior cumpărătorilor este destul de ridicată, tocmai datorită discontinuității în desfacere a produselor noastre, atît florile (garoafe, trandafiri, fresii) cît și trufandalele (gulioare, tomate, castraveți) — cu care de altfel intenționăm să ieșim pe piață în jurul datei de 20 aprilie — fiind în ultimă instanță „articole” de... lux. Adăugînd la cele menționate mai sus și cheltuielile de salarizare a personalului (care în sezonul estival depășește cu mult 800 de angajați, la o suprafață amenajată cu sere, de peste 200 ha), se poate constata că, deși aparent inacceptabile, prețurile sînt întrutotul justificate. Iar toate acestea, în condițiile în care cota noastră de adaos comercial nu depășește 10%”.

Ion GIRONDO

IMPERIUL RUSESC, UN VECIN HRĂPĂREȚ — Cine nu știe, SĂ ȘTIE! —

Cazacii care astăzi asasinază și jefuiesc populația românească din stînga Nistrului, provin din iobagii fugiți de pe feudele rusești sau scăpați de robia tătară și polonă. S-au așezat pe Don, Nipru, Volga și în Urali. Tării le-au acordat drepturi și libertăți în schimbul obligației de a apăra granițele Rusiei. Prin secolele XVII și XVIII aceste drepturi și libertăți le-au fost treptat suprimate. La început au fost o comunitate onestă și cu dragoste de libertate. Fiind vecini cu tătarii și-au înșușit de la aceștia năvălirile jafurilor și asasinatelor ca mijloace de existență. Îndeletnicirile lor principale erau expedițiile de pradă, ajungînd să jefuiască și în Moldova.

Numele ce-l poartă le-a fost dat de tătari. „GAZACI”, termen tradus din limba tătară are înțelesul de vagabonzi, oameni fără căpătii. Proveniți din iobagi s-au organizat în așa numitele „SICIURI”, adică cetăți situate pe malurile Niprului. În fruntea lor se găseau hatmanii. Multă vreme s-au situat pe poziția „slobodă de ațîrnare” față de Polonia. Simțul lor moral a fost și este atrofiat. Nu respectă alte populații, alte etnii. Au devenit mercenari. Libertatea firească la care au răvnit și pe care au primit-o au transformat-o în libertinaj, în desfrui, destrăbălare, în de-

trimentul altor nații. Un singur exemplu din multe din istorie ni se înfățișează cînd hatmanul Bogdan Hmelnițki, a cerut în căsătorie pentru fiul său Timuș, pe Ruxandra, fiica lui Vasile Lupu; acesta a refuzat să se înscăsoare și să aibă de ginere, după cum arată cronicile, pe „unul care seamănă cu un lup prins în mărăcină (...) firea sa era de fiară”. Hatmanul a năvălit în Moldova, a trecut totul prin foc și sabie și l-a convins pe Vasile Lupu să se înscăsoare cu el.

Pe lângă multe jafuri și crime comise în Moldova, cazacii au acceptat în unele împrejurări să lupte alături de moldoveni contra turcilor. În 1574, un număr de 1200 de cazaci au luptat alături de Ioan Vodă cel Cumplit. Războiul a fost pierdut, domnitorul sfîrtecat în bucăți, iar cazacii au trecut Nistrul spre răsărit.

Istoria se repetă. Cazacii au năvălit în Moldova, la est de Nistru, dotați cu armament de către Armata Roșie. Federația Rusă și Ucraina patronază actele de violență la care este supusă populația românească din ridicola Republică Nistrenă. În fruntea lor se găsesc separatiștii ruși care țin cu dinții de comunism. Mercenarii — cazaci — au fost trimiși pe un teritoriu ce nu le aparține, teritoriu româ-

nesc unde ei asasinază persoane de etnie română, blochează podurile de pe Nistru; infectează zona, creînd un focar de conflagrație care s-ar putea întinde pe o scară mult mai largă.

Politica deliberat dirijată de la Moscova și Kiev s-a demascat prin declarația deputatului de Tiraspol, Pavel Haritsov, care îndeamnă populația din Transnistria și Ucraina să se organizeze și să se apere împotriva României care, chipurile va declanșa război contra Ucrainei. (cf. „România liberă”, din 5 martie 1992). Dacă nu i-am cunoaște pe ruși după faptele lor comise de-a lungul istoriei împotriva României această declarație ar fi hilară, însă poporul român știe de ce sînt în stare rușii.

Politica lui Petru cel Mare, visul de veacuri al Rusiei, nu a apus, nu și-a pierdut actualitatea. În contextul politicii externe, examinat de parlamentul rus, pe lângă prioritatea acordată relațiilor cu țările vecine, o concepție de bază este „menținerea și dezvoltarea comunității economice și culturale a statelor din CSI”. De aici pînă la alte concepțe hegemonice este un pas infim.

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

Jocuri periculoase

Actualii deținători ai puterii, atît la București cît și la Chișinău sînt foști nomencluriști din virfurile ierarhiei comuniste de dinaintea evenimentelor din 1989. Aceiași, care au făcut întotdeauna jocul intereselor imperiului bolșevic, care ocrotitor și-au conturat personalitățile pretabile oricăror acțiuni, fapte și manevre diversioniste — oculte ce contravin normalității unei vieți politice autentice, într-o societate democratică sănătoasă.

Pe măsură ce situația din teritoriile românești din stînga Prutului (și de mai departe) se complică, vasalii împărăției roșii se vîd prinși și încurcați tot mai mult în plasa diversunilor țesute cu viclenie de Kremlin.

Tăcerea vinovată și compli-ce a guvernanților de la București conjugată cu reacțiile tardive ori inadecvate față de actele samavolnice la care sînt supuși românii din teritoriile cotoprite (din stînga Prutului), împreună cu graba (acelorași guvernanți) pentru încheierea de tratate cu state inexistente, ori pentru recunoașterea a două entități statale românești, dovedesc o totală lipsă de înțelegere, preocupare și interes pentru țelul major al realizării unității naționale.

Oare ce reacție or fi avut imperiul bolșevic și slugile lui (cazaci ori „moldoveni”) dacă din 1989, la București și Chișinău, s-ar fi pus problema, direct, fără ocolișuri, a ștergerii consecințelor trata-

tului criminal Molotov — Ribbentrop? Țările baltice, ai căror conducători au știut să facă acest lucru cu energie și demnitate, sînt astăzi independente, și de iure și de facto, în timp ce ficțiunea numită „Republica Moldova” a devenit independentă numai față de România(!)

Chiar dacă în principiu, poate exista și un pericol din vest care să amenințe România, întreaga experiență istorică dovedește că marile urgii s-au abătut asupra românilor dinspre răsărit, — bezna comunistă din care încă n-am ieșit cu totul, probează cu prisosință afirmația. Ignorînd realitatea că de la Soare-Răsare s-a ocultat în permanență întreținerea conflictelor româno-maghiare, ambele națiuni fiind „insule” în mări de alte neamuri, se cade lesne în plasa celor pentru care interesele reale ale poporului român nu contează.

Dacă politica României ar fi promovată de patrioți autentici, așa cum ar trebui să existe acum la nivelul Ministerului Afacerilor Externe, nu s-ar mai justifica existența, la acest nivel, a unui departament special pentru „promovarea imaginii României în lume” și n-ar fi fost necesare nici un fel de eforturi pentru a dovedi că basmul lansat de Kremlin în legătură cu „cele 26 de sicrie repatriate din stînga Nistrului la București” este o minciună.

Un autentic și mare patriot,

(continuare în pag. a IV-a)
prof. Nicolae POP

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

La Tribunalul Sovietic din Constanța

Procesul meu s-a judecat în așa-zisul tribunal sovietic de la Constanța, în ziua de 9 iunie 1949.

Am fost adus din celula de o santinelă și după ce procurorul a citit rechizitoriul a specificat că pedeapsa cu moartea fiind suspendată, propune ca să fiu condamnat la muncă silnică pe viață. Aceasta însemnează 25 de ani executați prin muncă.

Mi s-a dat ultimul cuvînt, în care am declarat că, fiind cetățean român, nu pot recunoaște condamnarea unui stat străin. Înțeleg să fiu judecat de statul român, ca cetățean român și mai ales că mă aflu pe teritoriul românesc.

La această declarație a mea, președintele mi-a replicat: „Încă nu ai înțeles că s-a schimbat ceva în situația României”? — „Nu înțeleg”, am răspuns eu. „Ai să înțelegi mai tirziu. Acum ești sub pază sovietică, ești judecat de noi, sovieticii și îți vei executa pedeapsa pe teritoriul sovietic”.

Înainte de proces cerusem avocat și martor pentru apărare. Mi s-a răspuns că la aceste procese nu se admit nici apărători și nici martori.

Starea mea sufletească era de neconceput. Înțelegeam că sentința așa de dură, îmi tăie toate căile pentru continuarea vieții. Nimeni nu știa unde sînt eu, ce-i cu mine și ce zile mă așteaptă. În fața mea era un uriaș necunoscut. Numai la viață nu te mai puteai gîndi. Să muncești 25 de ani, fără să te vadă cineva, fără să poți corespunde cu cineva era groaznic. Prin minte mi-a trecut toată viața mea, de 41 de ani, exact ca într-un caleidoscop.

După terminarea procesului am fost dus în celula condamnaților. Majoritatea erau români. Printre ei se aflau și cetățeni sovietici, care povesteau că viața din lagăr se deosebește fundamental de cea din închisoare. Este adevărat că acolo lucrezi, dar ai posibilitatea să te miști în aer liber. Dorul acesta de libertate stăpînea în întregime ființele noastre. Printre noi se aflau și foști deținuți de drept comun din Uniunea Sovietică, care fuseseră trimiși pe front, condiționați: dacă vor face acte de vitejie, li se va ierta restul pedepsei. Majoritatea însă au rămas cu vechile lor metehne de hoți, bandiți și criminali. În țara noastră se formaseră bande dintre dezertorii sovietici, care terorizau populația. România cunoscuse cîțiva ani teroarea acestor bande. Furau mașini. Dezarmau soldați, adunau arme de toate calibrele, cu ajutorul cărora jefuiau satele și orașele. Opreau trenurile în cîmp și jefuiau pasagerii.

Fiind îmbrăcați în uniforme sovietice, terorizau în numele armatei sovietice. Era un grup dintre aceștia la Tribunalul din Constanța care povesteau că în Munții Vrancei au organizat un comandament al lor, cu muniții, mașini de tot felul, provizii rezultate din prădăciunile pe care le făceau în orașe, sate și trenuri. Armata și poliția românească nu-i puteau lichida. Ei se dădeau drept liberatori și pe cei care încercau să-i pună la punct îi lichidau. În regiunea Vrancea a trebuit să intervină armata regulată sovietică pentru lichidarea acestor bande.

În închisoarea din Constanța acești dezertori s-au organizat în echipe de teroriști interiori. Ei îți luau mîncarea, te dezbrăcrau de hainele tale cu care ai venit din libertate și te jefuiau de tot ce aveai asupra ta. Acolo mi-am dat seama de viața ce ne așteaptă. Atît conducerea închisorii cît și foștii deținuți sovietici aflați printre noi ne preveneau că noi nu vom mai cunoaște cale de întoarcere. Fiind condamnați la cîte 25 de ani, nu se mai poate pune problema supraviețuirii. Ni se spunea deschis. Sîntem condamnați să murim muncind și îndurînd toate chinurile pe care omul le-a putut cunoaște în decursul istoriei.

În ziua de 9 octombrie 1949 am fost scoși în curtea închisorii pentru a fi îmbarcați în trenuri ce trebuiau să ne ducă în URSS. Ni s-au tăiat nasturii de la haine și pantalonii, trebuind să-i ținem cu mina. Aceasta, pentru a nu putea fugi și deci evada. Se luau toate măsurile pentru a ni se îngreuna viața. Atitudinea față de noi era îngrozitoare. Parcă nu mai eram oameni, ci niște obiecte nefolositoare ce trebuiau distruse. Curtea închisorii era plină de nasturi, de haine considerate de prisos, de tot ceea ce credea șeful convoiului că poate înlesni evadarea.

Ne-a ținut în curte pînă ce s-a înnoptat. Populația orașului nu trebuia să vadă îmbarcarea și expedierea noastră. Cu pantalonii ținuți cu mina, mergînd împleticit, am fost urcați în camion și transportați la gară. Înjurăturile și loviturile soldaților ce ne escortau, ne prevesteau ce „alegeri” ne așteaptă. Ne-au îmbarcat în două vagoane de vite. Eram cîte 90 în vagon. La mijlocul vagonului se tăiasc scindura podelei și se aranjase un fel de WC. Stăteam înghesuți ca sardelele. Ni se dădea cîte o bucătică de pîine neagră și cîte o bucată de pește sărat ca hrană rece pentru drum. Ni s-a ordonat să ne culcăm toți pe dreapta. Nimeni nu avea voie să vorbească. După cîteva ore eram întorși pe stînga. Cine încerca să vorbească era sculat în picioare ore întregi și obligat să stea într-un picior. Mulți cădeau, dar erau loviți și obligați să se scoale. Vagoanele fuseseră atașate la un tren de marfă. Eram opriți în diferite gări pentru a ni se da apă, cerută de peștele sărat. Ieșitul afară era îngrozitor. Aproape toți aveau diaree. Ziua eram ținuți în picioare. Cred că nici în iad nu sînt așa de mari chinurile ca în trenul ce ne ducea spre Dnepropetrovsk. Trenul staționa prin gări ore și ore. Am mers de la Constanța pînă la Iași 6

zile. Într-una din nopți, pe cînd eram în gara Tecuci a căzut o brumă așa de groasă că am tremurat ca vai de noi. La Iași am ajuns în ziua de Sfînta Paraschiva. În gara Nicolina am fost trecuți în vagoane sovietice.

Toate drumurile și străzile Iașului erau pline de pelerini ce veneau din cele patru colțuri ale Moldovei. Așa de pline erau că nu se putea arunca un ac. Pe fețele tuturor citeai bucuria ce le stăpînea sufletele. Noi primeam din vagoane cu durerea că nu putem fi alături de ei. Un soldat din gardă mă întrebă ce-i cu mulțimea aceasta. Am găsit o clipă să-i pot explica importanța zilei, în timp ce ofiterul ce conducea garda se depărta. M-a întrebat dacă regret că părăsesc țara. La răspunsul meu afirmativ el mi-a șoptit: „Nu fi trist, ai să revii în țară. Tatăl meu a stat 9 ani în lagăr și tot a revenit acasă. Lucrurile se schimbă”. Vorbea în șoaptă. Mi-a mărturisit că este credincios. Cuvintele lui mi-au dat speranță. Lîngă mine, înghesuit ca vai de el, era tînărul Nicolae din Kursk, fost sergent major în armata sovietică. Acesta îmi povestea drama vieții lui. În anul 1941 cînd nemții au pătruns ca fulgerul în regiunea lor, tatăl lui fusese omorît la marginea satului de către soldații armatei germane, deoarece încercase să opună rezistență. Mamă-sa rămăsese văduvă cu 7 copii, fără nici un sprijin. Un frate al ei fusese numit, de către ocupanți, primar al comunei. Mama lui Nicolae îl rugă pe fratele său s-o ajute. Acesta îl numi pe Nicolae vizitiu la primărie. Avea 14 ani și era cel mai mare dintre frați. După trei luni Armata Roșie a reocupat satul. Nicolae s-a înrolat copil de trupă în armata sovietică. A fost instruit și aruncat în Balcani ca parașutist. A cutreierat Bulgaria, Iugoslavia și Ungaria făcînd acte de vitejie. A fost decorat de trei ori ca erou al Uniunii Sovietice. Terminîndu-se războiul, a fost repartizat la o unitate sovietică ce staționa în România, pentru a-și termina stagiul militar. La 31 martie 1949 trebuia să obțină livretul militar și să plece acasă. În ajun a fost însă arestat și trimis la Tribunalul Sovietic din Constanța, unde a fost judecat și condamnat pentru trădare de patrie. A arătat că era copil și a lucrat ca vizitiu la primărie ca să-l ajute frații minori ce suferau de foame. Deci n-a luptat împotriva țării sale. Procurorul însă i-a ribostat, zicînd că în timpul celor trei luni...

...a omorît cel puțin 300 de țărani, a pîrșit la aceste omoruri. În...

condamnat la 25 de ani de muncă silnică. „Eu sînt decorat de trei ori ca erou al Uniunii Sovietice” a răspuns Nicolae. „Pentru aceasta îți mulțumim, dar pentru ajutorul dat nemților ca vizitiu îți dăm 25 de ani pentru trădarea patriei”, a replicat procurorul.

Și astfel Nicolae urma să îmbătrînească în închisoare ca erou al Uniunii Sovietice.

Trebuie să menționez că la Tribunalul Militar Sovietic din Constanța nu se admiteau martori. Orice argument sau document favorabil acuzatului nu era luat în considerare.

(va urma)

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

- Pierdut Diplomă de absolvire Liceul de Alimentatie Publică Braşov, sub nr. 9/1977, pe numele ENOIU SILVIA. O declar nulă. (446)
- Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de IRES, pe numele COSTEIU TOMA. O declar nulă. (445)
- Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de IRES, pe numele RĂCHITĂ IOAN. O declar nulă. (444)
- Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de DJPTe, pe numele VINTILĂ ELENA. O declar nulă. (447)
- Pierdut carnet de handicapat pe numele IOANAS AU-RELIA. Il declar nul. (452)

VINZĂRI-CUMPARĂRI

- Vind autoturism Olteit 11-RL, nou, model francez, în garanție, culoare gri-bleu, metalizat. Informații, telefon 928/72984, între orele 18-20. (PG)
- Vind caroserie și șasiu, noi, ARCO 243. Telefon 17710. (436)
- Vind VW Bus Transporter, în stare foarte bună. Telefon 30938. (MP)
- Vind trifoi și fin. Telefon 22988. (443)
- Vind frigider Arctic 240 l, orele 16-20. Telefon 45793. (433)
- Vind TV „Alfa” — diagonală 51 cm, nou — preț 120 000 lei, negociabil. Telefon 12801. (453)

MATRIMONIALE

Catolic 33 ani, fără obligații, doresc cunoștință cu o doamnă catolică 41-45 ani în vederea căsătoriei. Adresați, ALEXANDROVICI EUGEN, Eforie Nord, str. Gării nr. 5, jud. Constanța.

DIVERSE

„BRAVO” S.A., organizează excursii la: ISTANBUL în 11 și 18.03.1992; CHINA: BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA: BANGKOK în aprilie, mai 1992. Telefon 11495, 27702. (431)

FIRMA SERIOASĂ caută contabil(ă) cu experiență — pentru normă întreagă. Telefon 924/27952. (450)

În data de 20 martie 1992, ora 12, se va ține licitație pentru lichidarea patrimoniului CAP Buia, compus din:
— Complex Zootehnic Buia;
— Complex Zootehnic Ștenia;
— un autocamion.
COMISIA DE LICITARE. (451)

DECES

Sintem îndurerat de moartea fulgerătoare a celui care a fost profesor
IOAN CÎMPINEANU
Din partea clasei a X-a
Liceul Textil Sibiu
(454)

ANUNȚ

Începând cu data de 12 martie 1992, unitățile Băncii Comerciale Române S.A. pun în vânzare, prin ghișeele sucursalelor și filialelor, certificate de depozit din emisiunea „Martie 1992” cu valoare nominală de 25 000 lei; 50 000 lei și 100 000 lei cu parolă.

Certificatele de depozit reprezintă titluri de credit pe termen, emise de B.C.R. — S.A., care atestă depunerea unei anumite sume de bani de către o persoană fizică sau juridică la bancă, pe baza cărora suma poate fi încasată la scadență.

Durata depozitului pentru care banca acordă dobânda înscrisă pe certificat, de 30% este cea cuprinsă între data eliberării și scadența răscumpărării, respectiv un an.

Banca Comercială Română S.A. recunoaște orice posesor al acestor hirtii de valoare care se prezintă la ghișeele băncii pentru răscumpărarea lor la împlinirea scadenței și cunoaște parola.

Banca Comercială Română S.A. asigură confidențialitatea certificatelor de depozit.

Certificatul de depozit nu poate constitui garanție pentru creditele și scrisorile de garanție bancară solicitate de la Banca Comercială Română S.A.

Veniturile din dobânzile încasate de cumpărătorii certificatelor de depozit sînt scutite de taxe și impozite către bugetul statului.

În cazul pierderii sau distrugerii, certificatul de depozit nu se înlocuiește.

Falsificarea acestor hirtii de valoare se pedepsește conform legilor în vigoare.

Cumpărarea certificatelor de depozit se poate face la sediul sucursalei județene Sibiu a B.C.R. S.A. din str. Mitropoliei nr. 16, precum și la sediul filialelor din Mediaș și Agnita.

— 109 —

În atenția cultivatorilor de sfeclă de zahăr din județul Sibiu

Societatea Comercială „Zahărul” S.A. Luduș, Centrul Sibiu, contractează cu Asociațiile de cultivatori, IAS, producători particulari orice cantitate de sfeclă de zahăr.

La 1000 kg sfeclă zahăr livrată se asigură:

- 30 kg zahăr;
- 3000 lei;
- transportul din cîmp în bază gratuit;

Agenții locali pentru cultura sfecele de zahăr încheie contracte ferme cu cultivatorii.

Relații suplimentare la telefoanele: Sibiu — 924/33979; Mediaș — 928/11920.

— 104 —

S.C. „TIBDOR” S.R.L. SIBIU

str. V. Cârlova nr. 4 C, telefon 14525;
12931 vă pune la dispoziție o gamă diversificată de:

- confecții tricotate;
- lenjerie corp;
- fir PNA diferite culori și grosimi pentru unități de producție;
- dulciuri.

Vinzări en gross la sediul firmei și cu amănuntul la magazinul A.G.J. din str. Macaralei nr. 24, program 9-17.

Vă așteptăm! (94)

PROGRAM

JOI, 12 martie 1992

10.00 Actualități ● Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Worldnet Usia. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Oameni de lingă noi. 13.30 Jazz-magazin. 14.00 Actualități ● Meteo. 14.20 Culorile Maramureșului.

14.55 Preuniversitaria. 15.35 Telescoală. 16.05 Muzica pentru toți. 16.30 Forum. 17.00 Actualități. 17.05 Repere moldave. 17.35 Dosarele istoriei. 18.00 Tele-discul muzicii populare. 18.20 Vîrstele peliculei. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate: „Alice în țara minunilor”. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Dallas”, (109). 21.40 În fața națiunii. 22.05 Reflecții rutiere. 22.20 Microrecital Veronique Sanson. 22.35 Reporter '92. 23.05 Cronica Parlamentului ● Actualități. 23.35 Stadion. 0.05 Recomandări din program.

Firma „WOODWORK” S.R.L.

VINDE SICRIE la prețurile cele mai accesibile (7000-7500 lei), str. Bahluiului nr. 7 Sibiu (între ITS și Cimitir), inclusiv duminica.

— 106 —

Liceul „Gheorghe Lazăr” Sibiu

organizează
LICITAȚIE PUBLICĂ

în data de 19 martie 1992, ora 10, pentru vânzare de utilaje și scule din lichidarea atelierelor școlare, precum și televizoare alb-negru pentru piese de schimb.

Informații suplimentare la telefon 31581

— birou contabilitate. — 107 —

Filiala de Rețele Electrice Sibiu

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS:

- ELECTRICIENI reparații trafa mari;
- ȘOFERI categoriile B, C, D;
- LĂCĂTUȘ MECANIC;

Condițiile de ocupare a posturilor sînt: studii medii sau școală de profil energetic. Cursurile vor avea loc în data de 24.03.1992, la sediul F.R.E. Sibiu.

Informații suplimentare la telefon 924/14850, int. 242.

— 108 —

Jocuri periculoase

(urmare din pag. a 3-a)

fost ministru de externe al României, de curînd repatriat spre odihnă veșnică în glia străbună, dădea cîndva un sfat sănătos pentru imaginea țării în lume: „dați-mi o bună politică internă spre a avea o bună politică externă”.

Cîtă vreme în România, atît politica internă cît și cea externă sînt imaginate și înfăptuite de indivizi ce poartă în gîndirea și formația lor spirituală elementele ideologice care a cufundat omenirea în bezna comunistă, nu sînt speranțe de redresare.

Curs de autoapărare

Începînd cu data de 1 aprilie (nu este vorba de nici o păcăleală), Casa de Cultură a Sindicatelor, organizează în exclusivitate pentru femei CURSURI DE AUTOAPĂRARE.

Informații și înscrieri la Casa de Cultură a Sindicatelor, telefon 13918.

(D.L.B.)

JAZZ

Vineri, 13 martie, ora 18, la Casa de Cultură a Tineretului și Studenților, va avea loc întîlnirea săptămînală a Clubului de Jazz „NAE IONESCU”. Tema, prezentată de Gabriel Albrecht, este dedicată chitaristului JOE PASS.

FOARTE IMPORTANT! Începînd cu luna martie a.c., la Clubul de Jazz „NAE IONESCU” au acces doar membrii cotizanți. Costul abonamentului trimestrial este de 300 de lei; pentru studenți, 200 lei.

T.O. — fan